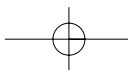
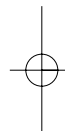
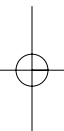
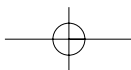
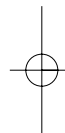
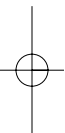

XII. CONCLUSIÓ

Els Estats Units s'han anat poblant arran de diverses onades d'immigrants, i cadascuna d'aquestes onades ha aportat una sèrie d'habilitats i característiques que han anat conformant la nació actual. L'any 1776, la vetlla de la signatura de la Declaració d'Independència, prop d'un milió de persones ja havien emigrat al que passaria a anomenar-se «Estats Units».³¹⁸ La immigració va continuar de manera esporàdica durant el segle següent: de vegades s'obria l'aixeta i de vegades es tanca-va, deixant-ne només un degoteig. De fet, durant bona part del segle XIX, el flux d'immigrants va ser relativament reduït, amb una mitjana de 170.000 persones per any entre el 1820 i el 1880.

La primera gran migració, que va començar cap al 1880 i que va acabar de manera sobtada el 1924, va canviar dràsticament la visió de la immigració i la seva contribució a la societat americana. Aquest èxode històric de persones de països molt diferents va fer arribar prop de vint-i-sis milions d'immigrants als Estats Units i va alterar el transcurs de la història econòmica i social americana del segle XX.

La primera gran migració va ser –i ho continua essent– un esdeveniment excepcional en la història de la humanitat. Mai abans s'havien produït moviments comparables de persones amb distàncies tan llargues i en un període tan curt de temps.

318. Bernard BAILYN, *Voyagers to the West: A Passage in the Peopling of America on the Eve of the Revolution*, Nova York, Vintage Books, 1986, p. 25-26. El total inclou els immigrants voluntaris i els involuntaris.

El curiós és que només van haver de passar cent anys perquè la història es repetís: la segona gran migració va començar al final dels anys seixanta i encara dura. Quan arribem al segle XXI, gairebé trenta milions de persones hauran emigrat als Estats Units dins aquest flux.

Ara els Estats Units es comencen a adonar de les conseqüències econòmiques, culturals i socials de la segona gran migració. Independentment dels canvis que s'apliquin en la política d'immigració, la segona gran migració ja ha posat en marxa una sèrie de qüestions que alteraran l'estructura econòmica i social dels Estats Units, i no tan sols la de la nostra generació, sinó també la dels nostres fills i la dels nostres néts.

Per a bé o per a mal, sovint les qüestions econòmiques emmarquen el debat sobre la immigració. I les armes per a aquest debat són les estadístiques elaborades pels economistes, amb fets i dades per a tots els gustos per avituallar les polítiques que interessin a cada moment. Ara bé, en aquest sentit ens podem plantejar les preguntes següents: Les dades disponibles tindran incidència en la direcció del debat sobre la immigració? O, més ben dit, *haurien de tenir-hi incidència?*

Jo crec que sí, que hi influiran i que hi han d'influir. En general, les dades suggereixen que els americans estarien millor si el flux d'immigrants estigués més ben preparat, si fos una mà d'obra més qualificada. I es pot defensar de manera plausible que també fóra bo que es reduís lleugerament el nombre d'immigrants que arriben al país.

Però l'experiència històrica ens diu que els canvis importants en la política d'immigració s'han fet sempre de manera puntual. Per tant, el camí que tenim al davant, fins que el consens econòmic cristal·litzi a l'entorn d'una nova política millorada, és llarg i ple de perills.

El principal efecte de la immigració és bàsicament redistributiu. La immigració treu renda als que estan en competència

directa amb els immigrants, des del punt de vista de la qualificació i les habilitats, i aquesta renda extra va a parar a les mans dels que donen feina als immigrants o dels que s'aprofiten dels productes i serveis fets pels immigrants. Igual que passa amb altres esquemes redistributius, les persones que surten perdent amb la immigració tendeixen a estar força repartides: n'hi ha moltes, estan molt repartides geogràficament i no estan ben organitzades. En canvi, els que hi surten guanyant estan molt més concentrats i més ben organitzats: bona part dels immigrants es concentren en uns quants sectors i és probable que la patronal d'aquests sectors en tregui uns beneficis considerables.

Les línies polítiques, per tant, estan ben marcades. Però els perills que prevalen no tan sols vénen dels que diuen alt i clar que s'apliquin restriccions extremes a la immigració, com ara tancar les fronteres. Els perills també sorgeixen perquè hi ha uns grups d'interès molt poderosos que obtenen uns guanys considerables amb l'actual política d'immigració. I aquests grups semblen incapaços de veure els costos que la immigració imposa en altres segments de la societat (o no els volen veure), i tenen considerables incentius econòmics i recursos per influir en la direcció del debat i garantir que la política actual continuï vigent.

Els efectes adversos de la segona gran migració no desapareixeran pel simple fet que algunes persones no els vulguin veure. Continuaran acumulant-se. A curt termini, aquests grups d'interès segurament aconseguiran retardar el dia del judici final. A llarg termini, però, l'impacte es fa molt més perillós. Perquè, com més es trigui, més possibilitats hi haurà que quan la política d'immigració finalment canviï –i segurament ho farà– es produeixi un canvi amb efectes sísmics. Aquest canvi, igual com va passar l'any 1924, podria donar la victòria al bàndol que durant tant de temps ha pugat pel

tancament de les fronteres, i això impediria que molts americans gaudissin dels nombrosos beneficis d'una política d'immigració ben dissenyada per als Estats Units.

Un resultat d'aquestes característiques seria extremament desafortunat. La immigració ha estat una benedicció per als Estats Units durant bona part de la seva història. Tots els països són –si es busca prou en la seva història– terra d'immigrants. Però en aquest sentit els Estats Units són únics. No hi ha cap altra nació que hagi ofert un far amb tanta llum d'esperança i aspiracions a milions i milions de persones d'arreu del món. I enlloc més del món aquest far ha funcionat durant tant de temps. Sense els somnis i el gran esforç dels milions d'immigrants que van dominar i conrear les terres i que van contribuir a construir les grans ciutats de costa a costa, els Estats Units no podrien oferir avui una proposta tan meravellosa i incomparable d'oportunitats econòmiques i culturals.

Tret que els Estats Units decideixin aplicar una política d'immigració prudent en el futur, tenim força números que la immigració s'acabi del tot. Això deixaria moltíssima gent –immigrants que podrien compartir el somni americà i que podrien fer que els americans en sortissin beneficiats– picant eternament a les portes del cel.